వాగొచ్చింది

శీలంశెట్టి రమాదేవి

ప్రొద్దుట్నుంచీ ఆగకుండా కురుస్తోంది వర్షం. చెట్లు పెకలించిపారేసే టంత వేగంగా గాలి. సాయంత్రం మూడింటినుంచీ చీకటిగానే తయారయింది. రోడ్డంతా ఎఱ్ఱని బురద అలుముకుపోయింది. వర్షం చూస్తోంటే, నాగరాజుకి, తగని చిరాకుగా ఉంది. సర్వర్ కుర్రాడు ఓ మూల టేబుల్ దగ్గర కూర్చుని కొత్తగా రిలీజయిన సినిమాపాట ఒకటి పాడుతున్నాడు.

నాగరాజు కౌంటర్ దగ్గర్నుంచి లేచి బిల్లల మధ్యనుంచి నడిచి వెనుకవేపు కెళ్ళాడు. హోటల్ పాక నానుకొనే వెనుక చిన్న రేకుల షెడ్ ఉంది. దాని చుట్టూ కూడా రేకులే గోడల్లా ఉన్నయ్.

రాజ్యలక్ష్మి జడవేసుకొంటూ కిటికీలో నుంచి బయట దారాల్లా కారుతోన్న వర్షపునీటిని చూస్తోంది. ఓ మూలగా నులకమంచం, దానిమీద శుభ్రంగా ఉతికిన రంగుదుప్పటి రెండు తలగడ దిళ్ళు ముచ్చటగా కనబడుతున్నయ్.

రాజ్యలక్ష్మి కాపరానికొచ్చిన కొద్ది రోజుల్లోనే ఆ షెడ్‌కి ఎంతో కళ వచ్చేసింది. అంతకుముందు అందులో బొగ్గులు, కట్టెలు పడిఉండేవి. హోటల్ పాకలోనే తను ఓ బెంచీమీద పడుకొని నిద్రపోయేవాడు. రాజ్యలక్ష్మి వివాహమయి రావడంతోనే ఆ షెడ్‌నే తమ ఇల్లుగా మార్చేసింది.

అతన్ని చూసి "ఏమయినా అమ్ముడుపోయినయ్యా ?" అంది రాజ్యలక్ష్మి నవ్వుతూ. నవ్వుతూన్నప్పుడు మరింతగా విజృంభించిన ఆమె అందం చూసి అతనికి ఉద్రేకం పొంగుకొచ్చింది. దగ్గరగా నడిచి ఆమె నడుం మీద చేయివేసి ఆమెను తన గుండెలకు అదుముకొన్నాడు.

"వదులు, జడ వేసుకోవాలి !" అంది రాజ్యలక్ష్మి అతనినుంచి విడివడడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

ఎప్పటికప్పుడు నూతన ఉత్తేజాన్ని కలిగిస్తున్న ఆమె స్పర్శ అతనికి మరింత కోరికను కలుగజేసింది.

"వదిలేయడానికేనా - మీ అయ్యని బ్రతిమాలి నిన్ను పెళ్ళిచేసుకొంది ?" నవ్వుతూ అన్నాడతను.

రాజ్యలక్ష్మి ఆ మాటతో పూర్తిగా కరిగిపోయింది. సిగ్గుతో ముఖం ఎర్రబడిపోయింది. అతనిమీదకు ఒరిగిపోయి గుండెల్లో ముఖం దాచేసుకొంది.

నాగరాజు తన్మయత్వంలో ఓ క్షణం కళ్లు మూసుకున్నాడు.

"చాల్లే వదులు ! రాత్రంతా దగ్గరుంది చాల్లేదు కామాలు !" దూరంగా జరుగుతూ అంది రాజ్యలక్ష్మి.

నాగరాజు నవ్వాడు.

"ఎట్టా సరిపోద్దే ! నీ అందం రోజు రోజుకీ ఎక్కువయిపోతోంటే !"

ఇంతకూ సరుకేమయినా అమ్ముడుపోయిందా ?" మాట తప్పిస్తూ అడిగింది రాజ్యలక్ష్మి.

ఆ విషయం గుర్తు తెచ్చేసరికి నాగరాజు బాగా నిరుత్సాహపడిపోయాడు.

"ఈపాటికి అయిపోవల్సిందేనే - ఈ ఎదవ్వర్షం పట్టుకొని వదలటంలేదు! ఇది తుఫానంటున్నారు ! ఈ లారీ నాయాళ్ళేమో వర్షం ఎక్కువగా ఉందని, వాగులకు భయపడి 'టీ'కికూడా

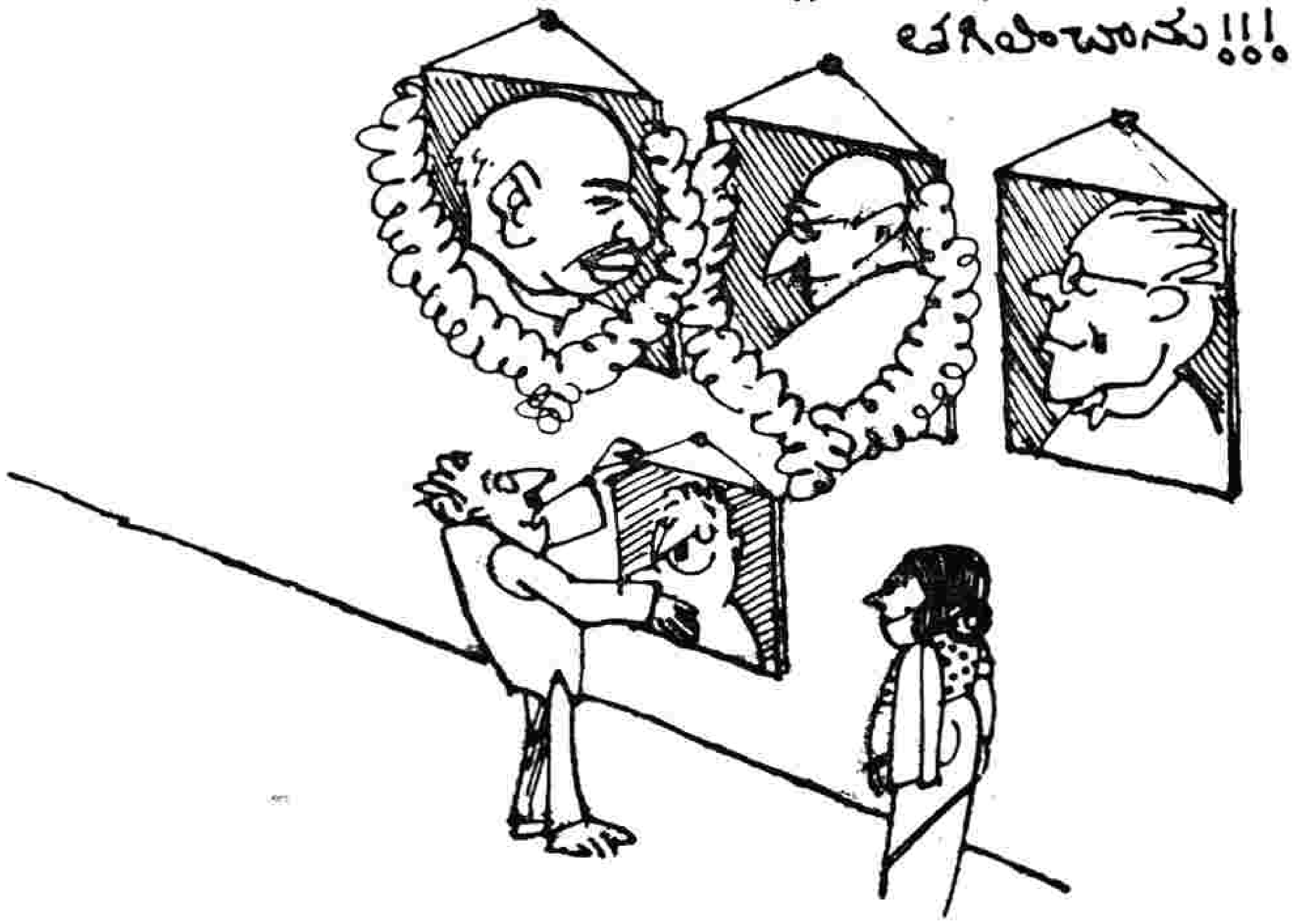

"లోక" కళ్యాణంకోసం ఆరోగ్యం, ఆసువులూ
ధారపోసిన "నాయకు"లను తలుచుకున్నప్పుడు...

ఆగకుండా దంచుకెళ్లిపోతున్నారు !" చిరాగ్గా అన్నాడు నాగరాజు.

"వెళ్ళి అక్కడే కూర్చోరాదూ ! నేనీలోగా వంటచేస్తాను !" అంది రాజ్యలక్ష్మి.

నాగరాజు పాకలోకి నడిచాడు. పాక వెనుకభాగంలో బొగ్గుపొయ్యిమీద సాంబారు గిన్నె సెగలు కక్కుతోంది.

తన కౌంటర్ ముందు కూర్చున్నాడు నాగరాజు. వర్షం జోరు కొంచెం తగ్గింది. ఇప్పుడు సన్నగా కురుస్తోంది. మళ్ళీ ఓసారి అల్మారావంక చూశాడు నాగరాజు. ఉదయం తయారుచేసిన వడలు-ఖర్చుకాకుండా అలాగే ఉన్నయ్! తుఫాను లేకపోతే అన్నీ అయిపోవాల్సింది. బేసిన్‌లో ఓ పక్క ఇడ్లీలు, మరోపక్క పూరీలు ఉన్నయ్. పూరీలు ఫరవాలేదు మరో రోజువరకూ పాడవకుండా ఉంటాయ్ !

కుర్రాడు మరో కొత్తపాట అందుకున్నాడు. వేగంగా పోతోన్న లారీ సర్రుమన్న బ్రేకులతో ఆగింది. టిఫినేమయినా వేడిగా ఉందా ?" కిటికీలో నుంచి తల బయటకుపెట్టి అడిగాడు డ్రైవర్.

"వడా, ఇడ్లీ సాంబార్ వేడిగా ఉన్నయ్ !" కుర్రాడు పాక బయటకు నడిచి అరిచాడు.

లారీ పక్కకు తీసి డ్రైవరూ, క్లీనరూ, ఓ పాసింజరూ దిగి హోటల్లోకొచ్చారు. ముగ్గురికీ మూడు ప్లేట్లు వడాసాంబారు తీసుకొచ్చి టేబుల్ మీదుంచాడు కుర్రాడు.

"మీరొచ్చిన దోవలో వాగులేమయినా పొంగినయ్యా ?" అడిగాడు నాగరాజు.

"ఇంత వర్షం పడుతోంటే ఎందుకు పొంగవు ? రెండు వాగులు తేలిగ్గానే దాటేశాం ! కాని మూడో వాగు చాలా ఉధృతంగా ఉంది. బాడీవరకూ వచ్చేసినయ్ నీళ్లు. ఈ లెక్కలో సాయంత్రానికల్లా రాకపోక లాగిపోవాల్సిందే ..."

నాగరాజు గుండెలు ఝల్లుమన్నయ్! ఇక హోటల్లోని సరుకంతా నష్టపోవల్సిందేనేమో ! కుర్రాడు పాడుకుంటూ స్టౌవ్‌మీద టీ తయారుచేస్తున్నాడు. అసలిలాంటి ఊరూ, వాడా లేనిచోట హోటల్ పెట్టడం తనదే పొరబాటు. ఇప్పుడే కాదు. ప్రతి వర్షాకాలం ఇలాగే దెబ్బతింటున్నాడు తను. సంవత్సరం పాటు మిగుల్చుకొన్న సంపాదనంతా ఈ రెండునెలల్లో తుడిచిపెట్టుకుపోతోంది. అలాంటిచోట హోటల్ పెడితేనే పోటీలేకుండా ఉంటుందని తన చిన్నాన్న సలహా ఇచ్చి ఆ పాడు ప్రదేశంలో పెట్టించాడు హోటలు !

టీ తాగింతర్వాత లారీ వెళ్ళిపోయింది. మళ్ళీ ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు నాగరాజు. అతనికి సంవత్సరం క్రితం ఇలాగే ఓ రోజు విపరీతంగా వర్షం కురవడం, ఆ రోజు రాజ్యలక్ష్మి వర్షంలో తడుస్తూనే హోటల్‌కి పాలు తీసుకురావడం అన్నీ గుర్తుకొచ్చినయ్ ! వాళ్ళ ఊరు తన హోటల్‌కి రెండు మైళ్లుంటుందేమో ! రోజూ అక్కడినుంచి పాలు పోయడానికొచ్చేది. మొదట్లో ఆమె తండ్రి పాలు తీసుకొచ్చేవాడు. అతను ఏదో జబ్బుతో మంచ పట్టేసరికి ఆ బాధ్యత ఒకేఒక్క కూతురయిన రాజ్యలక్ష్మిమీద పడింది. కొద్దిరోజుల్లోనే తామిద్దరికీ మాటలు కలిసినయ్. తరువాత మనసులు. ఆ రోజున...

ఉధృతంగా కురుస్తోన్న వర్షంలో ఆమె తడుస్తూ వచ్చిన ఆ ఏకాంత సమయంలో – ఇద్దరి శరీరాలు కూడా ఏకమయినాయ్.

"మీ నాన్న నడిగి మనిద్దరం పెళ్ళి చేసుకొందాం !" అన్నాడతను.

ముందు రాజ్యలక్ష్మి భయపడింది. గాని తరువాత ఆమే ధైర్యం చేసింది. ఎలాగయితేనేం చివరకు దంపతులయ్యారు.

అంతకుముందు నెల్లూరువేపు వెళ్ళిన లారీ వేగంగా తిరిగిరావడం కనిపించి ఆదుర్దాపడిపోయాడు నాగరాజు.

త్వరగా లేచి వర్షంలోనే రోడ్డు పక్కకు వెళ్ళి లారీని ఆపమన్నట్లు

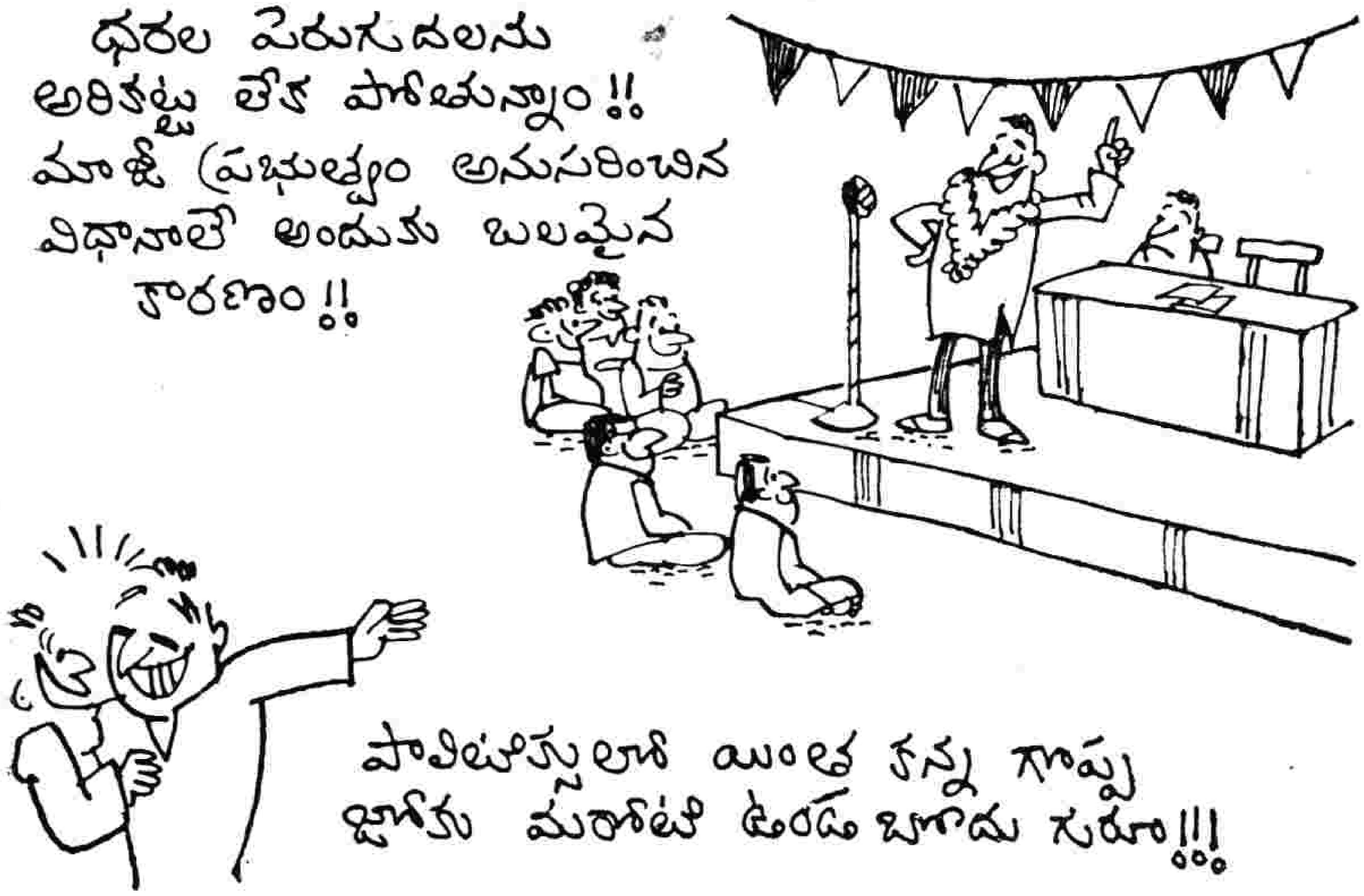

తమ బాధ్యతలను యితరుల తప్పులతో కప్పిపుచ్చినప్పుడు...

చేయి ఊపాడు. ఆ లారీ డ్రైవర్ నరసింహం తనకు బాగా తెలుసు. మద్రాస్ ట్రిప్ వెళ్ళేప్పుడూ, వచ్చేప్పుడూ తప్పక తన హోటల్‌దగ్గర ఆగి కాఫీ, టిఫినూ తీసుకొని వెళ్తూంటాడు.

లారీ దగ్గరకొచ్చి ఆగింది.

"ప్రతియేడూ ఈ వాగుదే భయం! అందుకే వెళ్ళేప్పుడు నీ హోటల్‌దగ్గర దిగకుండా వెళ్ళిపోయాను. కాని ఏం లాభం! వెనక్కి తిరిగిరాక తప్పలేదు!" దిగులుగా అన్నాడు నరసింహం "వాగొచ్చేసింది!"

నాగరాజు ముఖం వివర్ణమయిపోయింది.

"పోతన్నా! ఒంగోలు దగ్గర్నుంచీ చుట్టూ తిరిగిపోవాలి!"

లారీ వెళ్ళిపోయింది.

క్రిందటేడూ ఇలాగే జరిగింది. తన హోటల్‌కి మైలున్నర దూరంలో ఉందా వాగు. ఉధృతంగా పొంగింది. అంతే! మెయిన్‌రోడ్డు ఆయిదువందల గజాలమేర ములిగిపోయింది. రోడ్డు మీద ఆరడుగుల ఎత్తున ప్రవహించింది నీరు. సుమారు రెండువందల లారీలు ఇవతలివేపున, మరో రెండువందలు అవతలివేపున నిలబడిపోయినయ్! దాంతో తన సరుకంతా అలాగే నిలబడి ఉండిపోయింది. చివరకు అర్ధరాత్రి లాంతరు తీసుకొని ఆ సన్నని వర్షంలో వాగువరకూ నడిచి అక్కడ లారీల వాళ్ళకు అమ్ముకోవాల్సి వచ్చింది. ఆ వాగు తగ్గటానికి ఒకరోజు పట్టింది.

ఇప్పుడూ అదే వాగు పొంగింది.

నిజానికి మద్రాసువేపు వెళ్ళే లారీల కంటే వచ్చే లారీల మూలంగానే తన సరుకు ఎక్కువ ఖర్చవుతుంది.

పాకలో కొచ్చి మళ్ళీ కౌంటర్ ముందు కూర్చున్నాడు నాగరాజు.

ఒక్క లారీకూడా అటువేపునుంచీ రావటంలేదు.

అంతకుముందురోజు కూడా సరుకు సరిగ్గా ఖర్చవ్వక యాభై రూపాయల నష్టం వచ్చింది. ఇవాళకూడా అమ్మకం ఇలాగే ఉంటే - డెబ్భైఅయిదు రూపాయలవరకూ మునిగిపోతాడు తను !

దిగులుగా మరోసారి అద్దాల అల్మారా వంక చూశాడు నాగరాజు.

ఇంక తప్పదు ! రాత్రికి వర్షం తగ్గితే - సరుకంతా తీసుకొని, కుర్రాడితో ఓ బొగ్గుపొయ్యి పట్టించుకొని వాగుదగ్గర కెళ్తేగాని ఈ గండం గడిచి గట్టెక్కలేడు తను !

వర్షం మరికొంచెం తగ్గింది కాని పూర్తిగా ఆగిపోలేదు.

"అలా కూర్చుని దిక్కులు చూడక పోతే – ఇలా రారాదూ ?" పాక వెనుకనుంచి పిలిచింది రాజ్యలక్ష్మి.

లేచి రేకుల షెడ్లోకి నడిచాడు నాగరాజు.

రాజ్యలక్ష్మి నల్లపువ్వుల చీర కట్టుకొంది. తను పట్నంలో కొనుక్కొచ్చిన నైలాన్ జాకెట్ తొడుక్కొంది. ఆ జాకెట్ సైజ్ తక్కువయిపోయినట్లు పిటపిటలాడిపోతోంది.

"ఏమిటా చూపు ?" కొంటెగా అడిగింది రాజ్యలక్ష్మి.

హోటల్ ముందునుంచి కార్లలోనూ, బస్సుల్లోనూ, నడిచీ, లారీలమీదా పోయే ఎంతోమంది స్త్రీలను చూశాడు నాగరాజు. కాని రాజ్యలక్ష్మిలాంటి శరీర సౌష్టవం, అందంగల అమ్మాయి ఎక్కడా తారసపడలేదు.

"నీ అందం సినిమా యాక్టర్లకి కూడా లేదే !" అన్నాడు నాగరాజు తన్మయత్వంతో.

"మరింకేం ? అలాగయితే సినిమాల్లో చేరిపోతాను !" అంది రాజ్యలక్ష్మి కిలకిల నవ్వుతూ !

నిన్ను వదిలి నేనేమయిపోను !" ఆమెని దగ్గరకు లాక్కొంటూ అన్నాడతను.

"ఏమీ అవద్దులేగాని ... నీ చెవిలో చిన్నమాట చెప్పాలి !" అంది రాజ్యలక్ష్మి తనూ అతని మెడచుట్టూ చేతులు వేసి.

"ఏమిటది ?"

"చెవిలోనే చెప్పాలి, తలవంచు !"

తల వంచుతున్నట్లు నటిస్తూ ఆమె పెదాలమీద గట్టిగా ముద్దుపెట్టుకొన్నాడతను. అతని గడ్డం ఆమె చెక్కిళ్ళకు గరుగ్గా తగిలి ఒళ్ళంతా జలదరించినట్లయింది.

"ఇదిగో, అందుకే నాకో్కపం వచ్చేది !" అంది కొద్దిక్షణాల్లోనే తేరుకొంటూ.

"ఎందుకు ?" నవ్వుతూ అడిగాడు నాగరాజు ఆమెను మరింతగా తనలోకి పొదువుకొంటూ !"

"ఇలా వేళా పాళా లేకుండా కావలించు కూ్కర్చుంటే!" అంది వదిలించుకోవడానికి ప్రయత్నించకుండానే కోపం నటిస్తూ.

"అదేమిటో చెప్పేవరకూ వదలను," అన్నాడు నాగరాజు.

"వదిలేవరకూ చెప్పను !" అంది రాజ్యలక్ష్మి పంతం పట్టినట్లు.

"సరే ! ఎవరు గెలుస్తారో చూద్దాం !" అన్నాడు నాగరాజు నవ్వుతూ.

ఇద్దరికీ నవ్వొచ్చేసింది.

"సరే – నీతో వాదన నా కెందుగ్గానీ – చెప్పేస్తాలే !" అతని తల వంచి చెవిలో

"మనకి పాపాయి నిస్తున్నాడు దేముడు !" అంది సంతోషంగా.

నాగరాజు ఆశ్చర్యపోయాడు.

"నిజంగానా ?" అన్నాడు నమ్మలేనట్లు.

"ఊహూ, కాదు అబద్ధం !" వెక్కిరిస్తూ అంది రాజ్యలక్ష్మి.

"మరి పొద్దున్నుంచీ చెప్పకుండా - ఇప్పటివరకూ ఎందుకు దాచావ్ ?"

"రాత్రి సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకొనేప్పుడు చెప్దామని ఊరుకొన్నాను ! కాని ఇప్పుడిక ఉండబుద్ధికాక చెప్పేశాను !" చిరునవ్వుతో అందామె.

అంతవరకూ ఆమెను గట్టిగా నొక్కిపట్టిన అతని చేతులు నెమ్మదిగా సడలినయ్.

"గట్టిగా కావలించుకొన్నాను, నీకేం నొప్పి లేదుకదా !" భయంగా అడిగాడతను.

"నేనేం అంత సుకుమారంగా పెరగలేదులే !" నవ్వుతూ అంది రాజ్యలక్ష్మి.

"ఇంతకు ముందెలా పెరిగినా – నా దగ్గరమాత్రం నువ్వో పాపాయి వనుకొంటాను !"

"నీ సరసాలు చాల్లే కాని– భోజనం చేద్దాం కూర్చో !" పీట వాలుస్తూ అందామె. తను కిందే కూర్చుంది.

"నువ్వు పీటమీద కూర్చో ! నేను కింద కూర్చుంటాను !" అన్నాడు నాగరాజు పీట లాగి ఆమె ముందుకు తోస్తూ.

"ఊహుఁ, నా కొద్దు, నువ్వే కూచో !" అంది రాజ్యలక్ష్మి.

"అదిగో – చెప్పినమాట వినకపోతే నాకు కోపమొస్తుంది. నువ్విప్పుడు అదివరకులాగా నీ ఇష్టంవచ్చినట్లు పని చేయకూడదు ! తెలుసా ?"

"ఆడంగి అబ్బాయికి అన్నీ

తెలుసు !" వెక్కిరిస్తూ ఇద్దరి కంచా ల్లోనూ అన్నం వడ్డించింది రాజ్యలక్ష్మి.

కబుర్లలో మునిగిపోయేసరికి అర గంటసేపయినా భోజనం పూర్తి కాలేదు

"త్వరగా కానీ-పాపం ఆ కుర్రాడికి ఆకలేస్తుందేమో !" అందామె.

నాగరాజుకి కుర్రాడి సంగతే గుర్తు లేదు .

"అవును పాపం ! పొద్దున్ననగా తిన్నాడు. నేను వెళ్ళి వాడిని పంపిస్తా నుండు " అంటూ త్వరత్వరగా భోజనం చేయటం ముగించి పాకలోకి నడిచాడు. అప్పటికే కుర్రాడు లాంతరు వెలిగించి పాకమధ్యలో వ్రేలాడుతోన్న కొక్కానికి తగిలించాడు.

"వెళ్ళరా, త్వరగా అన్నం తినిరా !" అన్నాడు కుర్రాడితో.

కుర్రాడు పాట పాడుతూనే రేకుల షెడ్లోకి నడిచాడు. రాజ్యలక్ష్మి అప్ప టికే వాడికి భోజనం వడ్డించి ఎదురు చూస్తోంది.

వాడు సంవత్సరం క్రితం నాగరాజు హోటల్లో చేరాడు. రోడ్డు వెంబడి పోతోంటే నాగరాజే వాడిని పిలిచి మిగిలిపోయిన వడలు తినడాని కిచ్చాడు. ఆ రోజునుంచీ అక్కడే ఉండిపోయాడు వాడు. వాడికి తండ్రి లేడట ! తల్లి ఉండేదిట కానీ – ఒకరోజు ఓ సత్రం వసారాలో పడుకొని ఉదయం లేచేసరికి కనబడకుండా పోయిందిట ! ఇంతా చేస్తే వాడి వయసు తొమ్మిదేళ్ళకు మించదు.

భోజనం ముగించి మళ్ళీ పాకలోకి వచ్చి బెంచీమీద కూర్చున్నాడు వాడు.

"మనం సరుకంతా తీసుకొని వాగు దగ్గర కెళ్దాం. కొంచెం బొగ్గులు – బొగ్గుల కుంపటీ తయారుగా ఉంచుకో" అన్నాడు నాగరాజు.

వాడు తలూపి అక్కడినుంచి పాక వెనుకకు వెళ్ళిపోయాడు.

రాజ్యలక్ష్మి పాకలో కొచ్చి నాగరాజు దగ్గరగా ఓ టేబుల్ముందు కూర్చుంది.

సాధారణంగా రోజూ రాత్రిళ్ళు కాసేపు–ఎవ్వరూ లేనప్పుడు– హోటల్లో కూర్చుని మాట్లాడుకోవడం అలవాటయి పోయింది.

"ఏమిటి, వాడితో కుంపటి, బొగ్గులు సిద్ధంచేసుకోమన్నావుట ?" అడిగింది ఆశ్చర్యంగా.

"రాత్రికి వాగు దగ్గర కెళ్ళి సరుకు అమ్ముకొస్తాను ! చాలా లారీలు ఆగి ఉంటయ్యక్కడ," అన్నాడు నాగరాజు.

"అబ్బ ! ఇవాళ నువ్వు నా దగ్గరే ఉండాలనుంది నాకు !" విలవిలలాడుతూ అంది రాజ్యలక్ష్మి.

"మరి సరుకెలా అమ్ముడుపోతుంది? ఇప్పటికే చాలా దెబ్బతిన్నాం !"

"ఆ కుర్రాణ్ణి కూడా తీసుకెళ్ళిపోతే నేనేమవాలి ? గిజురుమంటోంటే ఇంత పెద్ద పాకలో ఒక్కర్తెను ఎలా ఉండను ? నేనూ నీతో వస్తాను బాబూ, భయంవేస్తోంది !" అంది రాజ్యలక్ష్మి మొండిగా.

"ఛీ ! అక్కడికి నువ్వొస్తావా ? లారీ డ్రయివర్లు- క్లీనర్ల సంగతి నీకు తెలియదు ! కళ్ళతోనే తినేస్తారు ఆడాళ్ళని !" అసహ్యించుకొంటూ అన్నాడతను.

"అలాగయితే నువ్వూ వెళ్ళొద్దులే!"

"ఎంతసేపే ! రెండుగంటల్లో తిరిగివచ్చేయనూ ? అరగంటలో అమ్ముడయిపోతుంది సరుకంతా ! నాకు బాగా తెలుసుగా !" అనునయంగా అన్నాడు నాగరాజు.

కుర్రాడు ఓ సంచీలో బొగ్గులు - కుంపటి తీసుకొచ్చి పాకలో ఉంచి మళ్ళీ వెనక్కు వెళ్ళాడు

దూరంగా చిన్నకారు లైట్లు ఫోకస్ కనిపించింది నాగరాజుకి !

రెండునిముషాల్లో అందమయిన కారు వచ్చి హోటల్ నానుకొని కీచు మంటూ ఆగిపోయింది. ఆ కారుని దగ్గరగా చూస్తూనే గుర్తుపట్టాడు నాగరాజు.

భుజంగరావుగారి కారది. ఆయన సినిమా బిజినెస్‌లో అగ్రగణ్యులు ! మద్రాసు వెళ్ళేప్పుడూ, వచ్చేప్పుడూ తప్పక నాగరాజు హోటల్లో కాఫీ తాగడం ఆయన కిష్టం !

ఓసారి జరిగిన సంఘటన నాగరాజు కింకా బాగా గుర్తుంది.

ఇలాగే ఆయన భార్యతో మద్రాసెళ్తూండగా కారు తమ హోటల్‌కి కొద్ది దూరం ఉండగానే చెడిపోయింది.

అప్పటికే బాగా చీకటిపడిపోయింది. తన సహాయంతో కారుని హోటల్ వరకూ తీసుకొచ్చారు.

భార్యను హోటల్లో ఉంచి, ఆయన లారీలో ఒంగోలు వెళ్ళి మెకానిక్‌ని తీసుకొచ్చేసరికి తెల్లారిపోయింది.

ఆమెను చూడటం అదే మొదటిసారి తను. తెల్లగా, లావుగా, బొమ్మలా ఉంది

పాక వెనుక హోటల్ బెంచీలు నాలుగు కలిపి. వాళ్ళు తెచ్చుకొన్న బెడ్డింగ్ వేసి ఆమెకు పక్క ఏర్పాటు చేశాడు తను.

తను హోటల్ బయట బెంచీ వేసుకొని పడుకొన్నాడు.

అర్థరాత్రి మంచినీళ్ళకోసమని పాకలో కెళ్ళేసరికి అప్రయత్నంగా తన దృష్టి గాఢంగా నిద్రపోతున్న ఆమెమీద పడింది. తొలగిపోయిన పైటా, జాకెట్టుకీ, చీరకూ మధ్య నగ్నంగా కనబడుతోన్న పాలరాతిలాంటి శరీరం — తనకి పిచ్చెక్కించేసినయ్. ఇంచుమించుగా అడవిలాంటి ప్రదేశంలో - ఆ చీకట్లో-

తనూ, ఆమే ఇద్దరే ఉన్నారు ! తను బలవంతం చేస్తే ఆమె కాదనగలదా ? ఒకవేళ ఆమె కిష్టం లేపోయినా, ఆమెని ఆదుకొనే వారెవరున్నారు ?

నెమ్మదిగా ఆమె దగ్గరికి నడిచాడు నాగరాజు. కోరిక పడగ విప్పి బుసలు కొడుతోంది. ఆమె పెదాలమీద మృదువుగా చుంబించాడు.

ఆమె పక్కకు తిరిగి పడుకోవడంతో అతని గుండెలు వేగంగా కొట్టుకొన్నయ్. ఏదో తప్పుచేస్తున్న భావన! ఒకవేళ మెలకువ వస్తే భుజంగరావుకీ విషయం తెలిస్తే ? అసలు అలాంటాయనకి ద్రోహం చేయగలడా ? బయట భుజంగరావు కారు కనిపించింది. తనమీద ఎంతో నమ్మకంతో, భార్యని ఇక్కడ వదలి వెళ్ళాడు చదువు సంధ్యలు అట్టే లేకపోయినా, సంస్కారం ఉందనే అలా చేశాడు. కాని తను ఎంత క్రూరమైన ఆలోచనల్తో ఉన్నాడు. అలా తొందరపడి, ఆమెను పొందాలనుకోవడం – తనెంత నీచమయిన ప్రవృత్తిగలవాడో తెలియజేస్తోంది.

తెల్లారేవరకూ తిరిగి పాకలోకి వెళ్ళకుండా బయటే గడిపాడు నాగరాజు.

తెల్లారుజామునే భుజంగరావు మెకానిక్‌తో రావడం- కారు రిపేర్ చేయించుకొని, ఆమెతో వెళ్ళిపోవడం – వెళ్లేముందు తనకి ధన్యవాదాలు తెలియజేయడం – తను మనిషిలాగా ప్రవర్తించినందుకు ఎంతో సంతోషించాడు తను !

ఆ రోజునుంచీ భుజంగరావుకి తన మీద మరింత అభిమానం !

"నమస్కారమండీ !" కారు దిగుతోన్న భుజంగరావుకి నమస్కరించాడు, నాగరాజు.

"నమస్తే నాగరాజూ ! మూడు నెలలయిపోయింది నిన్ను చూసి !" నవ్వుతూ పాకలోపలి కొచ్చా డతను.

భుజంగరావుని చూసి రాజ్యలక్ష్మి చటుక్కున లేచి పైట నిండుగా కప్పుకొని లోపలి కెళ్ళిపోయింది.

"ఆ అమ్మా యెవరోయ్ ?" ఆశ్చర్యంగా అడిగా డాయన.

"నా భార్యండీ !"

"ఓరి నీ – పెళ్ళెప్పుడు చేసుకొన్నావ్ ?"

"రెండునెలలు దాటిందండీ !"

"భలేవాడివేలే ! నాకు తెలియకుండానే చేసుకొన్నావన్నమాట !" నవ్వుతూ అన్నాడాయన.

ఆయన ఆ మాట సరదాగా అన్నా చాలా నొచ్చుకున్నాడు నాగరాజు.

"అప్పట్లో – మీరు వస్తారేమోనని ఎదుర్చూశానండి ! మీరు రాలేదు !"

"సర్దాగా అంటున్నాలేగానీ - మొత్తానికి ఓ ఇంటివాడివయ్యావన్నమాట !"

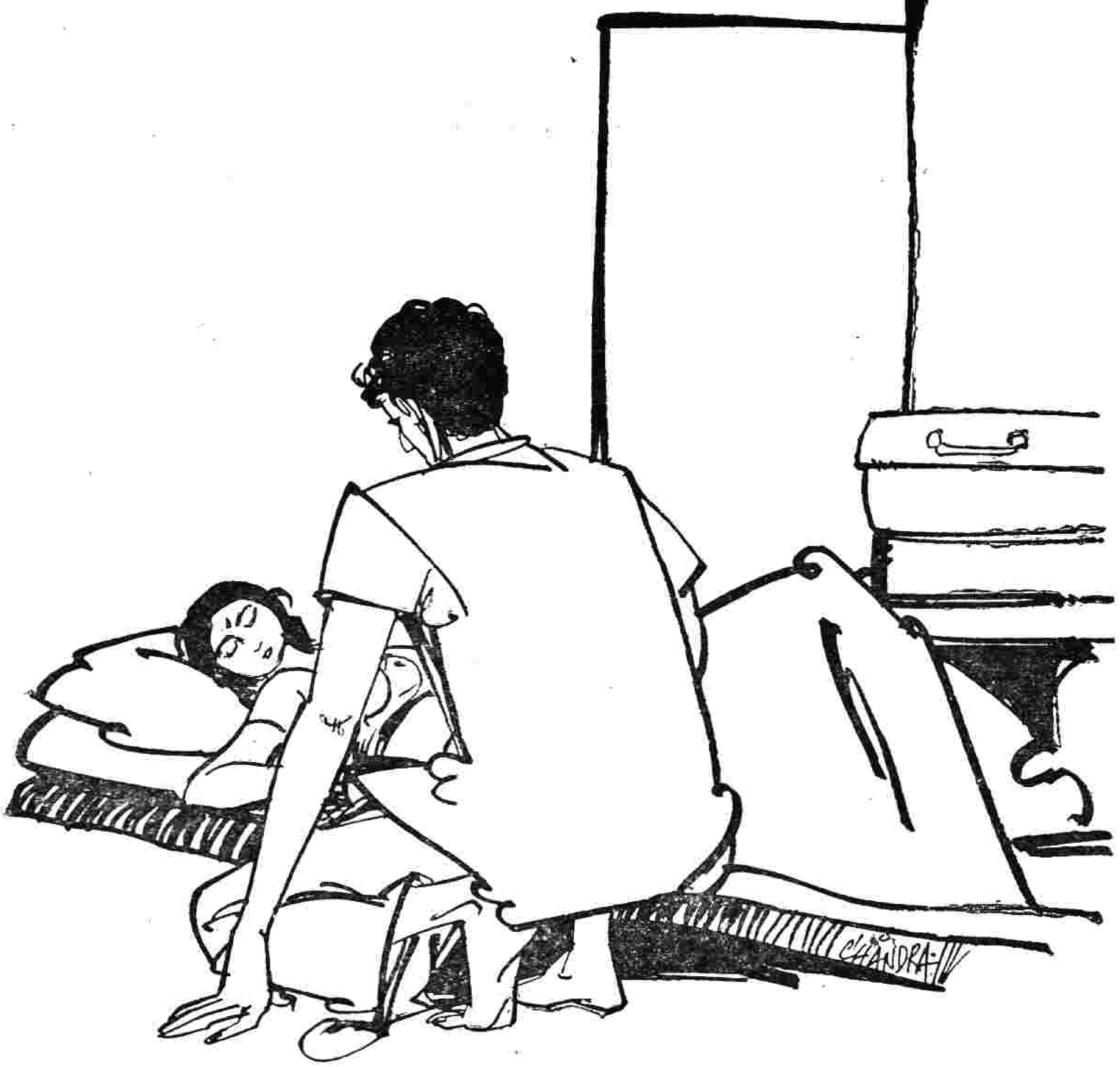

"త్వరలో ఓ పాపాయి కూడా రాబోతోందండీ !" అందామనుకొని బలవంతంగా ఆ మాట బయటకు రాకుండా అణచేసుకొన్నాడు.

"అవతల వాగొచ్చిందటగా ! లారీ వాడొకడు చెప్పాడు. తెల్లారేవరకూ నీ హోటల్లో పడకేశానంటే, పొద్దున్నే వేడి వేడి ఇడ్లీ, సాంబారు కొట్టేసి - మాంచి కాఫీ తాగి తయారయేసరికల్లా— వాగు తగ్గిపోతుందని లెక్కవేశాను !"

"అవునండీ, అలా చేస్తేనే బావుంటుంది ! ఎలాగూ తెల్లారురఝాముకి తగ్గిపోతుందది ! మీరు బయల్దేరేసరికి ట్రాఫిక్ కూడా సర్దుకొంటుంది !"

కొద్దిసేపు అవీ ఇవీ మాట్లాడాడు భుజంగరావు.

కుర్రాడిని పిలిచి బెంచీలన్నీ పాక మధ్యలో కలిపి వేయించి, కార్లోంచి భుజంగరావుగారి బెడ్డింగ్ తెప్పించి పక్క పరిపించాడు నాగరాజు.

కారు తలుపులన్నీ మూసి లాక్ చేసి వచ్చి పక్కమీద వాలి సిగరెట్ వెలిగించాడు భుజంగరావు.

ఆయన కాల్చే సిగరెట్ చాలా ఖరీదయినది. చాలాసార్లు ఆయన దగ్గర ఆ సిగరెట్ చూడటం మూలాన బాగా గుర్తుంది. మరెవ్వరూ ఆలాంటి సిగరెట్ తాగగా చూడలేదు నాగరాజు.

"భోజనం అదీ అయిందా?" మర్యాదా పూర్వకంగా అడిగాడు నాగరాజు.

"ఒంగోలులో వేసి బయల్దేరా నోయ్! 'వాగు' సంగతి ముందే తెలిసిందిగా! నువ్వుకూడా పడుకో బోయావా?" నాగరాజువంక చూస్తూ అన్నాడాయన.

"నేనోసారి వాగుదగ్గర కెళ్ళి రావాలండీ! ఉదయంనుంచీ సరుకేమీ అమ్ముడుపోలేదు! అక్కడయినా లారీల వాళ్ళకి తోసేస్తే – నష్టంలేకుండా ఉంటుంది!''

"అరె పాపం! ఇంత రాత్రప్పుడు కూడా తిప్పలేనా?" జాలిపడ్డా డాయన

"ఎంతలోకి లెండి! రెండుగంటల్లో వచ్చేయనూ?"

మరికాసేపు కూర్చుని కుర్రాడితో పాటు బయల్దేరాడు నాగరాజు. వర్షం చినుకులు ఒకటొకటిగా పడుతున్నయ్!

వాగుదగ్గరికి చేరుకొనేసరికి రాత్రి పదకొండయిపోయింది. కుంపటి వెలిగించి సాంబారు వేడిచేశాడు కుర్రాడు.

లారీ డ్రయివర్లూ, క్లీనర్లూ అతని చుట్టూ మూగారు.

సగానికి పైగా సరుకు గంటలో అమ్ముడయిపోయింది.

మిగతా సగం అమ్ముడవటంలేదు. కుర్రాడిని లారీల వరుస చూసుకొంటూ వాగువరకు వెళ్ళిరమ్మని చెప్పి ఓ బేసిన్‌లో వడలూ, ఇడ్లీలూ ఉంచి లాంతరు వాడి కిచ్చి పంపించాడు.

వాడు అన్నీ అమ్ముకొని తిరిగొచ్చే సరికి తెల్లారుజామున నాలుగయి పోయింది. అప్పటిగ్గాని ధైర్యంరాలేదు నాగరాజుకి. ఇంక చాలా కొద్దిగా మిగిలినయ్! అవి అమ్ముడవకపోయినా ఫరవాలేదు. పెట్టుబడికంటె ఎక్కువే సంపాదించాడు.

"ఇంక పోదాం పద" అన్నాడు కుర్రాడితో. కుర్రాడు సామానంతా సర్దుతూంటే అంతవరకూ లేని నిద్ర ఒక్కసారిగా ఆవహించినట్లయింది నాగరాజుకి. బలవంతంగా కళ్ళు నులుము కొని లేచి కెటిల్ ఓ చేత్తోనూ, సంచి మరో చేత్తోనూ పట్టుకొని ఇంటివేపు నడువసాగాడు. కుర్రాడు కుంపటీ, గిన్నెలూ తీసుకొని అతనిని వెంబడించాడు.

హోటల్ చేరుకొనేసరికి తెల్లారి పోతోంది. వర్షం పూర్తిగా ఆగి పోయింది. మబ్బులు విచ్చుకొన్నయ్. మరికాసేపట్లో ఎండవచ్చేట్లుగా కూడా ఉంది.

భుజంగరావు టూత్‌బ్రష్‌తో పాక బయట రోడ్డువారగా నుంచుని పళ్ళు తోముకొంటున్నాడు నాగరాజుని చూడగానే "సరుకంతా అమ్ముడయిందా?" అంటూ నవ్వుతూ అడిగాడు.

"ఆ! చాలావరకూ అయిపోయింది

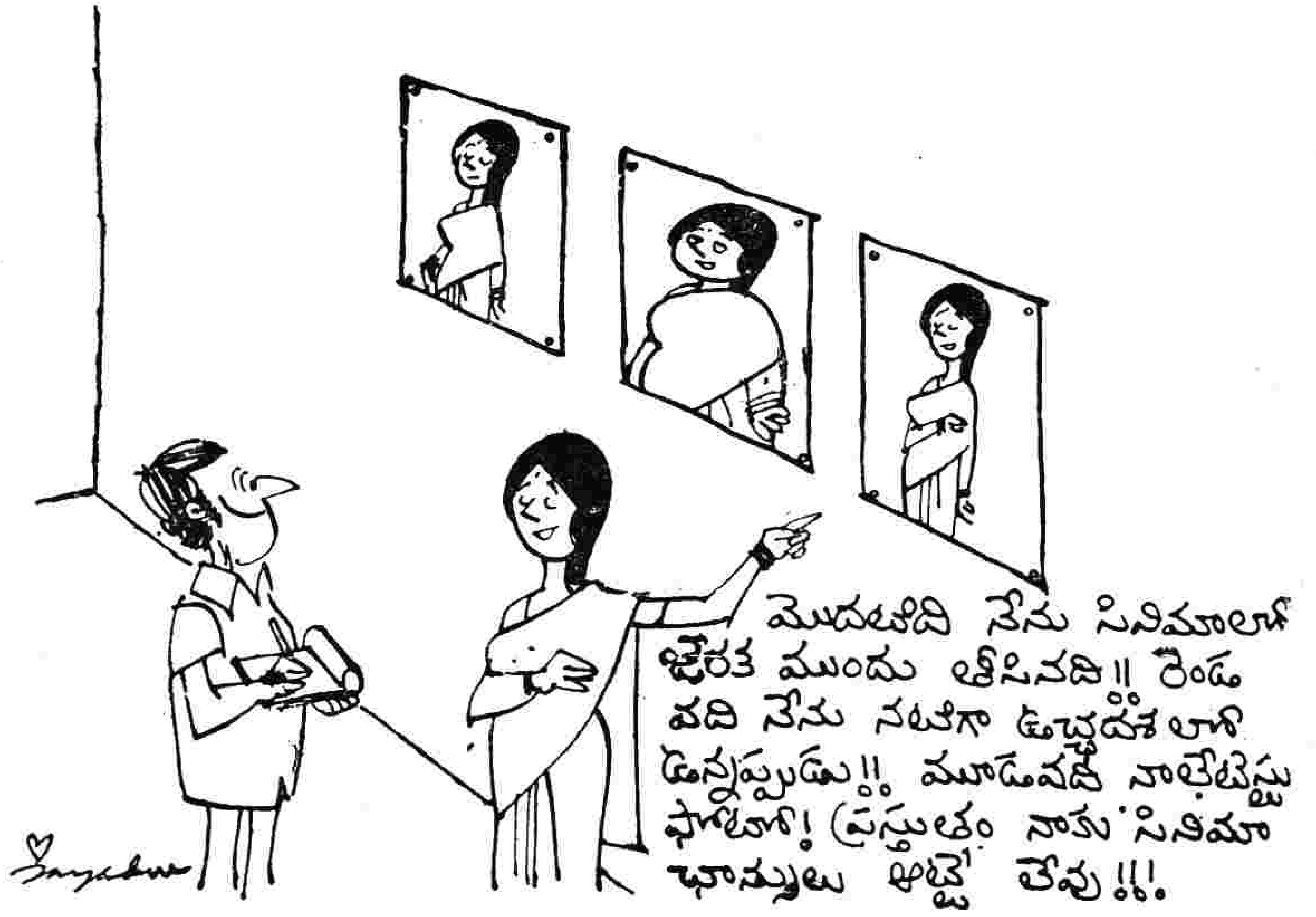

లెండి ! అరేయ్, ఆ సామానంతా లోపల పడేసి అయ్యగారికి బక్కెట్లో, నీళ్లూ, సబ్బూ అందివ్వు !" కుర్రాడికి పని పురమాయించి పాకలోకి నడిచాడు నాగరాజు. భుజంగరావు మంచందగ్గర సిగరెట్ పీకలు నిండిపోయినయ్ ! 'బాబోయ్ ! ఇన్ని సిగరెట్లే !' ఆశ్చ ర్యంగా అనుకొన్నాడు నాగరాజు.

తెల్లార్లూ నిద్రలేకుండా సిగరెట్లు కాల్చారన్నమాట ! అయినా ఇలాంటి పాకలో నిద్రేం పడుతుందాయనకు ! షెడ్‌లోకి నడిచాడు నాగరాజు. రాజ్య లక్ష్మి ఇంకా మంచంమీద పడుకొనే ఉంది. కళ్ళు తెరచి పై రేకులవంక చూస్తోంది.

"పొద్దున్నే ఆలోచిస్తున్నా వేమి టోయ్ ?" ఆమెమీదకు ఒరుగుతూ అన్నాడు నాగరాజు. రాజ్యలక్ష్మి అతనిని తోసివేసి లేచి కూర్చుంది.

"మాట్లాడ వేమోయ్ ! మగపిల్లడా, ఆడపిల్లా అని ఆలోచిస్తున్నావా ?"

రాజ్యలక్ష్మి కళ్ళలో నీళ్ళు నిండినయ్.

మాట్లాడకుండా లేచి తన పనిలో మునిగిపోయింది.

"ఏమోయ్, కోపం వచ్చిందా, వదిలేసి వెళ్ళానని ..." అమాంతం ఆమెని లేవనెత్తి తన గుండెలకు హత్తు కొంటూ అన్నాడతను.

కొద్దిక్షణాలు మూగగా అతని కళ్ళ ల్లోకి చూసి అతని శిరస్సుని గాఢంగా తన హృదయానికి హత్తుకొందామె. ఆమె కిక దుఃఖం ఆగలేదు. ఉప్పెనలా ఏడ్చేసింది.

"ఏయ్, ఏడుపెందుకు ? పిచ్చి పిల్లలాగా !"

కొద్దిసేపటికి తేరుకొందామె.

బయట కారు స్టార్టయిన శబ్దం

అయింది. ఆమెను వదలి ఆత్రుతగా బయటకు నడిచాడు నాగరాజు. కారు అప్పటికే రోడ్డెక్కి వేగంగా పోతూ కనిపించింది. కొద్దిక్షణాలు ఆశ్చర్యంగా వెళ్ళిపోతోన్న కారువంకే చూస్తూ నిలబడిపోయాడతను. కాఫీ, టిఫినూ తీసుకోకుండానే భుజంగరావుగారు ఎందుకు వెళ్ళిపోతున్నట్లు? కనీసం తనతో వెళ్ళేప్పుడయినా చెప్పలేదేం? ఏమీ అర్థంకాలే దతనికి.

దూరంగా లారీలు పెద్ద ఊరేగింపులా వరుసగా వస్తూ కనిపించినయ్ నాగరాజుకి. అంటే వాగు తగ్గిపోయిం దన్నమాట! ఇక తన హోటల్‌మీద పడతారందరూ! త్వరగా ఏవయినా ఫలహారాలు సిద్ధంచేయాలి! హడావుడిగా పాకలోకి నడిచా డతను. కుర్రా డప్పటికే అన్నీ సిద్ధంచేసేశాడు. మరి కొద్దిసేపట్లో హోటలంతా డ్రయివర్ల తోనూ, క్లీనర్లతోనూ నిండిపోయింది. అందరికీ ఇడ్లీలూ, కాఫీలూ అందించడంలో మునిగిపోయా డతను.

మధ్యలో కుర్రాడు పరుగెత్తు కొచ్చాడు తన దగ్గరకు.

"అమ్మగారు పిలుస్తున్నారు ... " అన్నాడు.

"ఎందుకు ?" చిరాగ్గా అన్నాడు నాగరాజు.

"ఏమోనండీ !"

విసుగ్గా షెడ్‌లోకి నడిచా డతను. అక్కడ రాజ్యలక్ష్మిని చూసి చకితుడయిపోయాడు. పూర్తి అలంకరణలో, కొత్తచీరలో సరికొత్త అందం సంతరించు కొందామె. కళ్ళకు కాటుకా, పెద్ద బొట్టూ – తమాషాగా ఉన్నయ్. కళ్ళల్లో కొత్తవెలుగు! అంతకు ముందెప్పుడూ చూడని నిర్లిప్తతా!

"ఏమిటి పిలిచావ్, నిన్ను ఈ వేషంలో చూడ్డానికా ?"

"కాదు !" అంటూనే చటుక్కున వంగి అతని కాళ్ళు తన కళ్ళ కద్దుకొంది.

"నీకేం పిచ్చెక్కలేదుకదా !" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు నాగరాజు.

"ఏమీ లేదు ... " నెమ్మదిగా అందామె.

"సరే – ఇప్పుడు నీతో మాట్లాడుతూ కూర్చుంటే లాభంలేదు ..." అక్కడినుంచి పాకవేపు పరుగెత్తాడు నాగరాజు.

హడావుడంతా సద్దుమణిగాక షెడ్‌లోకి నడిచేసరికి రాజ్యలక్ష్మి నిశ్చింతగా మంచంమీద పడుకొని కనిపించింది.

"ఏయ్ రాజ్యం! ఆమెను కుదిపి లేపబోయి షాక్‌కొట్టినట్లు లేచి నుంచున్నా డతను. ఆమె శరీరం చల్లగా, నిర్జీవంగా ఉంది.

"రాజ్యం !" పిచ్చివాడిలా ఆమెని కుదిపివేయసాగాడు. మరుక్షణంలో ఆ ప్రాంతమంతా అతని ఏడుపుతో దద్దరిల్లిపోయింది.

———